

κακοφραδοσύνη. Ροπή σὲ κακολογία/πανουργία, tendency to slander/cunning, Δημόκριτος 273 γυνὴ πολλὰ ἀνδρὸς ὀξύτερη πρὸς κακοφραδοσύνην.

κακῶς (ἀντίθ. εὖ). Κακῶς, badly, Δημόκριτος 160 οὐ κακῶς ζῆν.

καλεῖν. Ὀνομάζω, call/name, Ξενοφάνης 32.1 ἦν τ' Ἴριον καλέουσι, νέφος καὶ τοῦτο πέφυκε Φιλόλαος 7 τὸ πρῶτον ἄρμωσθέν, τὸ ἐν, ἐν τῷ μέσῳ τᾶς σφαίρας ἐστία καλεῖται Διογένης 5.2 καί μοι δοκεῖ τὸ τὴν νόησιν ἔχον εἶναι ὁ ἀῆρ καλούμενος ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων 6.11-48 καὶ καλεῖται ἡ μὲν σπληνίτις, ἡ δὲ ἥπατις ... αὗται δὲ σπερματίτιδες καλοῦνται Λεύκιππος A 24 (DK II 78,7) καθάπερ τῶν φυσικῶν καλούμενων Δημόκριτος 251 ἡ ἐν δημοκρατίῃ πενίη τῆς παρὰ τοῖς δυνάστησι καλεομένης εὐδαιμονίης τοσοῦτόν ἐστι αἰρετωτέρη, ὅκον ἐλευθερίῃ δουλείης Ἀρχύτας 2.2-11 μία μὲν ἀριθμητικά, δευτέρα δὲ ἀγεωμετρικά, τρίτα δ' ὑπεναντία, ἂν καλέοντι ἁρμονικὰν ... ἃ δ' ὑπεναντία, ἂν καλοῦμεν ἁρμονικὰν.

Καλλιστώ (ἀντίθ. Αἰσχροή). Ὡραία (προσωποπ.), Beauty (personif.), Ἐμπεδοκλῆς 122.3 ἔνθ' ἦσαν ... Καλλιστὼ τ' Αἰσχροή τε, Θόωσά τε Διναίη τε. Πρβλ. κάλλος.

κάλλος (συνών. καλλοσύνη). Ὁμορφιά, beauty, Δημόκριτος 105 σώματος κάλλος ζωῶδες, ἦν μὴ νοῦς ὑπῆ.

καλλοσύνη (συνών. κάλλος). Ὁμορφιά, beauty, Δημόκριτος 18a (τίτλ.) Περὶ καλλοσύνης ἐπέων.

καλὸς 1. (ἀντίθ. αἰσχρός). Ὡραῖος, beautiful, Ἡράκλειτος 102 τῷ μὲν θεῷ καλὰ πάντα καὶ ἀγαθὰ καὶ δίκαια, ἄνθρωποι δὲ ἂ μὲν ἄδικα ὑπειλήφασιν ἂ δὲ δίκαια 124 σάρμα εἰκὴ κεχυμένων ὁ κάλλιστος ... κόσμος Δημόκριτος 18 ποιητῆς δὲ ἄσσα μὲν ἂν γράφη μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἱεροῦ πνεύματος, καλὰ κάρτα ἐστὶν 73 δίκαιος ἔρως ἀνυβρίστως ἐφίεσθαι τῶν καλῶν 274 κόσμος ὀλιγομυθίῃ γυναικί· καλὸν δὲ καὶ κόσμον λιτότης 2.